

ผลการจัดกิจกรรมการแสดงวิพิธทัศนาที่มีต่อความคิดสร้างสรรค์
ของนักเรียนโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปทุมวัน

The Effects of Organizing Revue Activities on Creative Thinking of Students at
Patumwan Demonstation School, Srinakarinwirot University

ชีวัน เขียววิจิตร

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

บทคัดย่อ

การวิจัยในครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อ 1) เปรียบเทียบความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียน ก่อนและหลังเข้าร่วมกิจกรรมการแสดงวิพิธทัศนา 2) ประเมินความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อกิจกรรมการแสดงวิพิธทัศนา กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 - 6 ที่เข้าร่วมกิจกรรมการแสดงวิพิธทัศนา ปีการศึกษา 2557 จำนวน 168 คน โดยใช้วิธีเลือกแบบเจาะจง (Purposive sampling)

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้คือ

1. แบบวัดความคิดสร้างสรรค์
2. แผนการจัดกิจกรรมการแสดงวิพิธทัศนา
3. แบบประเมินความพึงพอใจกิจกรรมการแสดงวิพิธทัศนา

การวิจัยครั้งนี้ใช้แบบแผนการวิจัยแบบ One Group Pretest - Posttest Design และการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และทดสอบความแตกต่างด้วย t-test for Dependent Samples ผลการวิจัยพบว่า 1. นักเรียนโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปทุมวัน ที่ได้จากการทำแบบวัดความคิดสร้างสรรค์ในแต่ละด้านมีคุณลักษณะดังนี้ ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ (Originality) ความคิดยืดหยุ่น (Flexibility) ความคิดคล่องแคล่ว (Fluency) และความคิดละเอียดลออ (Elaboration) หลังการเข้าร่วมกิจกรรมการแสดงวิพิธทัศนา สูงกว่าก่อนการเข้าร่วมกิจกรรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 2. ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเข้าร่วมกิจกรรมการแสดงวิพิธทัศนาของนักเรียนโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปทุมวัน มีความพึงพอใจต่อการเข้าร่วมกิจกรรมการแสดงวิพิธทัศนา ได้ค่าเฉลี่ย 3.65 และมีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.776 ซึ่งอยู่ในระดับมาก

คำสำคัญ : กิจกรรมการแสดงวิพิธทัศนา, ความคิดสร้างสรรค์

Abstract

The purposes of this research were 1) to compare the student's creative thinking before and after joining the revue activities and 2) to make an appraisal of student's satisfaction on the revue activities. The population of this research were the students who were studying at Mathayom 1 to Mathayom 6 and the sampling group with the purposive sampling method of 168 students who were joining the revue activities in the Academic Year of 2014.

The tools of this study research were the followings:

1. A creative Thinking Test
2. A revue Activity Plan
3. A questionnaire of satisfaction appraisal on the revue activities

The One Group Pretest - Posttest Design was used for this research and the analysis of the statistical data were analyzed by mean, standard deviation and T-test for Dependent Samples.

The results were found that those students of Patumwan Demonstation School of Srinakharinwirot University who joined the revue activities had the following characteristics: originality, flexibility, fluency, and elaboration from the creative thinking test on the revue activities and the result of the study was higher than before participating the activities with the significance at .05 2. The satisfaction of students towards participating the revue activities of Patumwan Demonstration School, Srinakharinwirot University students was at a high level mean 3.65 and standard deviation 0.776.

Keywords : Organizing Revue Activities, Creative Thinking

บทนำ

การปฏิรูปการศึกษาตามแนวพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ที่แก้ไขเพิ่มเติม ฉบับที่ 2 พ.ศ. 2545 และ ฉบับที่ 3 พ.ศ. 2553 หมวด 4 ซึ่งเป็นหัวใจของการปฏิรูปการเรียนรู้ที่มุ่งประโยชน์สูงสุดแก่ผู้เรียนได้มีการกำหนดหลักการจัดการศึกษาในมาตราที่ 22 ดังนี้ การจัดการศึกษาต้องยึดหลักว่าผู้เรียนทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้และถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด กระบวนการจัดการศึกษาต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตามธรรมชาติและเต็มตามศักยภาพ (กระทรวงศึกษาธิการ. 2553 : 8) ทั้งนี้ได้เชื่อมโยงกับหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551 ได้ให้ความสำคัญต่อความสามารถด้านการคิดของผู้เรียน จึงได้กำหนดสมรรถนะสำคัญของผู้เรียน 5 ประการ ดังต่อไปนี้ 1. ความสามารถในการสื่อสาร 2. ความสามารถในการคิด 3. ความสามารถในการแก้ปัญหา 4. ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต 5. ความสามารถในการใช้เทคโนโลยีสอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 พ.ศ. 2555 - 2559 พบว่า การพัฒนาหลักสูตรและปรับกระบวนการเรียนการสอนที่เอื้อต่อการพัฒนาผู้เรียนอย่างรอบด้านที่เชื่อมโยงกับภูมิสังคม โดยบูรณาการการเรียนรู้ให้หลากหลายทั้งด้านวิชาการ ทักษะชีวิต และนันทนาการที่ครอบคลุมทั้งศิลปะ ดนตรี กีฬา วัฒนธรรม ศาสนา ประชาธิปไตย ความเป็นไทย ให้ความสำคัญกับการเรียนรู้ในห้องเรียนและการเรียนรู้นอกห้องเรียน อีกทั้งสร้างนิสัยใฝ่รู้ มีทักษะในการคิดวิเคราะห์ แก้ปัญหาเฉพาะหน้า และรับฟังความเห็นของผู้อื่น จะเป็นการต่อยอดสู่ความคิดสร้างสรรค์

ความคิดสร้างสรรค์ (Creative Thinking) เป็นความสามารถของบุคคลที่แสดงความคิดที่หลากหลายทิศทาง หลายแง่มุม โดยนำประสบการณ์ที่ผ่านมาเป็นพื้นฐานทำให้เกิดความคิดใหม่ อันนำไปสู่การประดิษฐ์คิดค้นต่างๆ ที่แปลกใหม่อันจะก่อให้เกิดประโยชน์ต่อสภาพการดำรงชีวิตของมนุษย์ ทำให้มีความสะดวกสบายในการดำเนินชีวิต มีคุณภาพชีวิตที่ดี สังคมมีความเจริญก้าวหน้า ความคิดสร้างสรรค์ของมนุษย์จึงมีผลต่อการพัฒนาสังคมและประเทศชาติ ดังนั้นเด็กและเยาวชนของชาติจึงควรได้รับการฝึกทักษะการคิดให้มีความคิดสร้างสรรค์ตั้งแต่เยาว์วัย สุคนธ์สินธพานนท์ และคณะ (2555 : 63) สอดคล้องกับ ประพันธ์ศิริ สุเสารัจ (2556 : 203) กล่าวว่า ความคิดสร้างสรรค์ช่วยให้เกิดการค้นพบสิ่งแปลกใหม่เกิดเทคโนโลยีก้าวหน้าที่เป็นประโยชน์ต่อการดำรงชีวิตของมนุษย์ ดังนั้นความคิดสร้างสรรค์จึงเป็นสิ่งที่ครูจะต้องช่วยปลูกฝังให้เกิดในตัวเด็ก อีกทั้งช่วยส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ที่มีอยู่แล้วในตัวเด็กให้มีความเจริญสูงสุดอีกด้วย เพราะการเก็บกดและสกัดกั้นความคิดสร้างสรรค์ของเด็กอาจนำไปสู่ปัญหาด้านบุคลิกภาพได้

โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปทุมวัน เป็นสถาบันการศึกษาที่เน้นการจัดการเรียนรู้พหุปัญญา ทั้งด้านสรรพวิทยาการ ความคิดสร้างสรรค์ และทักษะประสบการณ์ โดยมุ่งมั่นให้ผู้เรียนสามารถนำไปประยุกต์ใช้ประโยชน์ได้จริงเป็นประการสำคัญที่เรียกว่า กล้าคิด กล้าทำ หรือกล้าแสดงออกอย่างเต็มที่ตามศักยภาพของตน ในรูปแบบวิถีคิดและกิจกรรมต่างๆ ทั้งที่เป็นการริเริ่มของนักเรียนเองและกิจกรรมส่วนรวมของโรงเรียน

การจัดกิจกรรมการแสดงวิพัตศนาให้กับผู้เรียน เป็นการจัดการแสดงที่ผู้สอนเน้นการจัดกระบวนการเรียนรู้เพื่อให้ผู้เรียนได้นำองค์ความรู้ที่มีอยู่ในตัวของผู้เรียน (Tacit Knowledge) มาต่อยอดความคิดสร้างสรรค์เป็นผลงาน โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อพัฒนาผู้เรียนทุกคนให้มีความสามารถทางด้านการคิดโดยใช้จินตนาการหรือการคิดแก้ปัญหาตลอดจนการรับรู้ความรู้สึกของผู้อื่นในขณะทำงานร่วมกัน กิจกรรมการแสดงวิพัตศนาเป็นการพัฒนาผู้เรียนโดยผ่านกิจกรรมที่ทำให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมระดมความคิดจากกิจกรรมการแสดงโดยผ่านทางภาษาและท่าทางของตัวละคร การใช้ภาษา การแสดงออกทางความคิดเป็นการเรียนรู้จากประสบการณ์ตรงทำให้ผู้เรียนได้รู้จักคิด ได้ลงมือปฏิบัติ และมีโอกาสได้แสดงออก อีกทั้งผู้เรียนได้เรียนรู้ถึงความรู้สึกของผู้อื่น และรับรู้ประสบการณ์จากการปฏิบัติงานในแง่มุมต่างๆ ของชีวิตมากขึ้น (กรรณิการ์ พงศ์เลิศวุฒิ, 2547: 3) นอกจากนี้ การแสดงวิพัตศนายังเป็นการเคลื่อนไหวร่างกายอย่างอิสระทั้งการเคลื่อนไหวคนเดียวและเป็นกลุ่มที่เน้นการใช้จินตนาการและความคิดสร้างสรรค์ สอดคล้องกับ เยาวพา เตชะคุปต์, (2546: 35) กล่าวว่า การแสดงท่าทางและการแสดงละคร เป็นการใช้ร่างกายเป็นอุปกรณ์ในการเรียนรู้ ดังนั้นการแสดงวิพัตศนายังทำให้ผู้เรียนเข้าใจบทบาทความสำคัญของตนเองและผู้อื่น ผู้เรียนจะเข้าใจถึงชีวิตและจิตใจของมนุษย์ที่จะทำให้อยู่ร่วมกันในสังคมได้อย่างมีความสุข อุทัยวรรณ ปิ่นประชาสาร, (2540: 39) กล่าวได้ว่า การแสดงวิพัตศนาเป็นอารยะของประเทศชาติบ้านเมือง เป็นเครื่องมือที่ใช้ในการพัฒนาศักยภาพของมนุษย์ให้มนุษย์รู้จักเข้าใจในชีวิต และสามารถหาหนทางแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นกับตนเองได้ การสร้างประสบการณ์ตรงให้กับผู้เรียนโดยใช้การแสดงวิพัตศนาจะทำให้เด็กได้มีโอกาเตรียมความพร้อมในการเผชิญปัญหาที่อาจเกิดขึ้นในอนาคตสามารถแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นกับตนเองได้ วราภรณ์ วัจนพันธ์, (2542: 9)

จากข้อมูลข้างต้นจะเห็นได้ว่าการแสดงวิพัตศนาเป็นการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อให้ผู้เรียนได้รับประสบการณ์ตรง เปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมร่วมกับผู้อื่นในเรื่องนั้นๆ ได้อย่างเต็มที่โดยผู้เรียนได้ใช้ความสามารถทางสติปัญญาในการคิดตามจินตนาการ หรือการคิดแก้ปัญหาต่างๆ ที่เกิดขึ้นเฉพาะหน้าได้ รู้จักการคิดวิเคราะห์ปัญหาและถือเป็นเครื่องมือหนึ่งที่ใช้ในการจัดกิจกรรมที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ และยังเป็นการพัฒนาบุคลิกภาพ

ของผู้เรียนโดยเฉพาะเรื่องความคิดสร้างสรรค์ สอดคล้องกับพระราชบัญญัติการศึกษาพุทธศักราช 2542 (ฉบับที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2545 และ (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2553 หมวด 4 มาตราที่ 24) กล่าวว่า การจัดการเรียนรู้ผู้สอนต้องฝึกทักษะกระบวนการคิด การจัดการ การเผชิญสถานการณ์ และการประยุกต์ความรู้มาใช้เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหา นอกจากนี้จัดกิจกรรมให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากประสบการณ์จริง ฝึกการปฏิบัติให้ทำได้ คิดเป็น ทำเป็น รักการอ่านและเกิดการใฝ่รู้อย่างต่อเนื่อง อีกทั้งจัดการเรียนการสอนโดยผสมผสานสาระความรู้ด้านต่างๆ อย่างได้สัดส่วนสมดุลกัน รวมทั้งปลูกฝังคุณธรรม ค่านิยมที่ดีงาม และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ไว้ในทุกวิชา

ด้วยเหตุผลดังกล่าว คณะผู้วิจัยจึงมีความสนใจศึกษาและเปรียบเทียบถึงผลการจัด กิจกรรมการแสดงวิพิธทัศนาที่มีต่อความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียนโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปทุมวัน เพื่อเป็นแนวทางให้กับผู้ที่เกี่ยวข้องครูผู้สอน และยังเป็นประโยชน์ต่อ พ่อ แม่ ผู้ปกครอง รวมทั้งผู้สนใจ เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาผู้เรียนต่อไป

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียนโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปทุมวัน ก่อนและหลังการเข้าร่วมกิจกรรมการแสดงวิพิธทัศนา
2. เพื่อประเมินความพึงพอใจในการเข้าร่วมกิจกรรมการแสดงวิพิธทัศนาของนักเรียน โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปทุมวัน

ความสำคัญของการวิจัย

ผลของการวิจัยในครั้งนี้จะเป็นแนวทางในการส่งเสริมและสนับสนุนให้นักเรียน โรงเรียนสาธิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปทุมวัน ได้พัฒนาความคิดสร้างสรรค์จากการเข้าร่วมกิจกรรมการแสดงวิพิธทัศนา

ขอบเขตของการวิจัย

กลุ่มเป้าหมาย

กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ คือ นักเรียนโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปทุมวัน ปีการศึกษา 2557 ที่เข้าร่วมกิจกรรมการแสดงวิพิธทัศนา ประจำปีการศึกษา 2557 ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 - 6 จำนวน 168 คน ซึ่งได้มาจากการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

ตัวแปรอิสระ คือ การเข้าร่วมกิจกรรมการแสดงวิพิธทัศนา

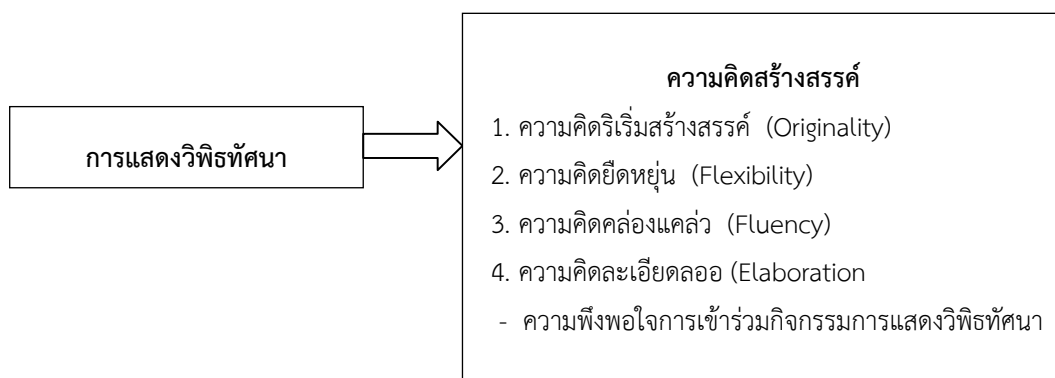
ตัวแปรตาม คือ ความคิดสร้างสรรค์ ประกอบด้วย

1. ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ (Originality)
2. ความคิดยืดหยุ่น (Flexibility)
3. ความคิดคล่องแคล่ว (Fluency)
4. ความคิดละเอียดลออ (Elaboration)
 - ความพึงพอใจการเข้าร่วมกิจกรรมการแสดงวิพิธทัศนา

ระยะเวลาที่ใช้ในการดำเนินการทดลอง

ดำเนินการทดลองโดยใช้แผนการจัดกิจกรรมการแสดงวิพิธทัศนา จำนวน 8 สัปดาห์ โดยคณะผู้วิจัยดำเนินการตั้งแต่วันที่ 1 กันยายน 2557 สิ้นสุดวันที่ 2 พฤศจิกายน 2557

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ภาพประกอบ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ มีจุดมุ่งหมายเพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการคิดสร้างสรรค์ของนักเรียนโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปทุมวัน ภายหลังจากที่ได้เข้าร่วมกิจกรรมการแสดงวิพิธทัศนา โดยในการวิจัยครั้งนี้คณะผู้วิจัยได้ดำเนินการเป็นขั้นตอนตามลำดับดังต่อไปนี้

1. การกำหนดแหล่งข้อมูล
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
4. การเก็บรวบรวมข้อมูล
5. การวิเคราะห์ข้อมูล
6. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ คณะผู้วิจัยใช้เครื่องมือในการศึกษา รวบรวมข้อมูล ดังนี้

1. แบบวัดความคิดสร้างสรรค์รายด้าน
2. กิจกรรมการแสดงวิพิธทัศนา
3. แบบประเมินความพึงพอใจในการเข้าร่วมกิจกรรมการแสดงวิพิธทัศนา

ตัวอย่างแบบวัดความคิดสร้างสรรค์

คำชี้แจง ให้นักเรียนพิจารณาข้อความแต่ละข้อ แล้วทำเครื่องหมาย/ลงในช่องที่มีลักษณะตรงกับบุคลิกของนักเรียนมากที่สุด

ที่	ข้อความ	สอดคล้องกับคุณลักษณะ				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
00	ด้านความคิดสร้างสรรค์ เมื่อมีปัญหาไม่สบาย ข้าพเจ้าจะตั้งสติและพยายามให้กำลังใจตนเอง เมื่อเพื่อนทำให้โกรธข้าพเจ้าสามารถระงับความโกรธและแก้ปัญหาได้					

เกณฑ์การให้คะแนน

5	หมายความว่า	สอดคล้องกับคุณลักษณะของท่านในระดับมากที่สุด
4	หมายความว่า	สอดคล้องกับคุณลักษณะของท่านในระดับมาก
3	หมายความว่า	สอดคล้องกับคุณลักษณะของท่านในระดับปานกลาง
2	หมายความว่า	สอดคล้องกับคุณลักษณะของท่านในระดับน้อย
1	หมายความว่า	สอดคล้องกับคุณลักษณะของท่านในระดับน้อยที่สุด

การดำเนินการทดลอง

ในการวิจัยครั้งนี้ คณะผู้วิจัยได้ดำเนินการทดลอง ดังนี้

1. ดำเนินการใช้แบบวัดความคิดสร้างสรรค์ (Pretest) กับกลุ่มเป้าหมายก่อนการใช้แผนการจัดกิจกรรม การแสดงวิพิธทัศนา
2. ดำเนินการใช้แผนการจัดกิจกรรมการแสดงวิพิธทัศนา เป็นเวลา 8 สัปดาห์
3. ดำเนินการใช้แบบวัดความคิดสร้างสรรค์ (Posttest) กับกลุ่มเป้าหมายหลังการใช้แผนการจัดกิจกรรม การแสดงวิพิธทัศนา ซึ่งเป็นแบบวัดชุดเดิม
4. ให้นักเรียนตอบแบบประเมินความพึงพอใจของนักเรียนที่เข้าร่วมกิจกรรมการแสดงวิพิธทัศนา หลังจากที่ใช้แผนการจัดกิจกรรมการแสดงวิพิธทัศนา

ผลการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ คณะผู้วิจัยได้สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1. เปรียบเทียบคะแนนก่อนและหลังการทำแบบวัดความคิดสร้างสรรค์ ภายหลังการเข้าร่วมกิจกรรมการแสดงวิพัตสนา นักเรียนโรงเรียนสาธิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปทุมวัน มีคุณลักษณะดังนี้ ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ความคิดยืดหยุ่น ความคิดคล่องแคล่วและความคิดละเอียดลออ ที่ได้จากการทำแบบวัดความคิดสร้างสรรค์ หลังการทดลองสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

2. วิเคราะห์ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเข้าร่วมกิจกรรมการแสดงวิพัตสนา พบว่า นักเรียนโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปทุมวัน มีความพึงพอใจต่อการเข้าร่วมกิจกรรมการแสดงวิพัตสนา ได้ค่าเฉลี่ย 3.65 และมีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.776 ซึ่งอยู่ในระดับมาก

อภิปรายผล

จากการวิจัยผลการจัดกิจกรรมการแสดงวิพัตสนาที่มีต่อความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียนโรงเรียนสาธิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปทุมวัน คณะผู้วิจัยนำมาเสนอและอภิปรายผล ดังนี้

1. เปรียบเทียบคะแนนที่ได้จากแบบวัดความคิดสร้างสรรค์ โดยใช้สถิติ t-test แบบ dependent ภายหลังการเข้าร่วมกิจกรรมการแสดงวิพัตสนาที่ส่งผลต่อความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียนโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปทุมวัน มีคุณลักษณะ ดังนี้ ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ความคิดยืดหยุ่น ความคิดคล่องแคล่ว และความคิดละเอียดลออ ที่ได้จากการทำแบบวัดความคิดสร้างสรรค์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 แสดงว่าผลการจัดกิจกรรมการแสดงวิพัตสนาและจากการเข้าร่วมปฏิบัติกิจกรรมทำให้นักเรียนมีความคิดสร้างสรรค์เพิ่มขึ้นหลังจากการเข้าร่วมกิจกรรม ซึ่งสอดคล้องกับ วาสนา ไยไหม (2547 : 92) ได้ศึกษาผลของการฝึกประสบการณ์เชิงดนตรีเชิงทักษะที่มีต่อความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมีความคิดสร้างสรรค์เพิ่มขึ้นจากการฝึกประสบการณ์เชิงดนตรีเชิงทักษะ การพัฒนาความคิดสร้างสรรค์สามารถพัฒนาได้โดยการจัดกิจกรรมศิลปะทางดนตรี การเคลื่อนไหวร่างกายตามจังหวะ การเรียนรู้องค์ประกอบต่างๆ และรวมถึงกิจกรรมดนตรี เพราะสิ่งเหล่านี้สามารถส่งผลต่อการพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ทางดนตรีสูงขึ้นได้

2. วิเคราะห์ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดกิจกรรมการแสดงวิพัตสนา และจากการที่นักเรียนเข้าร่วมกิจกรรม พบว่า นักเรียนโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปทุมวัน มีความพึงพอใจต่อการเข้าร่วมกิจกรรมวิพัตสนา ได้ค่าเฉลี่ย 3.65 และมีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.776 ซึ่งอยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับวิชัช วงษ์ใหญ่, (2551) กล่าวว่า ความรู้สึกที่ดีทางบวกเป็นปัจจัยหนึ่งที่ทำให้นักเรียนสามารถสร้างความคิดได้อย่างสร้างสรรค์ ดังนั้นการพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ ครูผู้สอนควรให้ความสำคัญและมีการพัฒนาด้านจิตใจและบุคลิกภาพเป็นอันดับแรกๆ เพื่อเป็นแรงเสริมให้นักเรียนมีความสนใจใฝ่รู้เกิดความมั่นใจในตนเอง อันจะส่งผลทำให้นักเรียนมีความสามารถที่จะสร้างความคิดได้อย่างสร้างสรรค์และมีคุณภาพต่อไป

ข้อเสนอแนะ

1. ควรใช้วิธีการจัดการเรียนการสอนรูปแบบอื่นๆ เพื่อพัฒนาทักษะทางด้านการคิดวิเคราะห์ คิดสังเคราะห์ และความคิดสร้างสรรค์

2. ในการส่งเสริมความความคิดสร้างสรรค์ของผู้เรียน ครูควรให้ผู้เรียนได้แสดงความคิดและการกระทำอย่างอิสระ ยอมรับฟังความคิดและจินตนาการของผู้เรียน ดังนั้นการเสริมแรงด้วยการพูดให้กำลังใจ โบนัสยิ้มแย้มแจ่มใสเป็นสิ่งสำคัญที่ช่วยให้ผู้เรียนมีความรู้สึกที่ดีต่อตนเองและอยากร่วมกิจกรรมมากยิ่งขึ้น

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ. 2552. **ทศวรรษที่สองของการปฏิรูปการศึกษา**. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด.
- กรมวิชาการ. 2545. **หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544**. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้าพัสดุภัณฑ์ (ร.ส.พ.).
2546. **การจัดสาระการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-6** ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544. กรุงเทพฯ: กรมฯ.
- กรรณิการ์ พงศ์เลิศวุฒิ. 2547. **ผลของการจัดกิจกรรมเล่านิทานประกอบละครสร้างสรรค์ต่อความมีวินัยในตนเองของเด็กปฐมวัย**. ปริญญาโท กศ.ม. (การศึกษาปฐมวัย). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

- เทพรัตน์ พานิชยิ่ง. 2553. ผลของการใช้กิจกรรมดนตรีตามแนวคิดของออร์ฟ ที่มีต่อความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียนระดับปฐมวัย โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายประถม) เขตวัฒนา กรุงเทพมหานคร. สารนิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- นภาพร พักมี. 2552. ผลของการจัดกิจกรรมดนตรีที่มีต่อความคิดสร้างสรรค์ทางศิลปะของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนวัดยางสุทธาราม เขตบางกอกน้อย กรุงเทพมหานคร. สารนิพนธ์. กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- บุญชม ศรีสะอาด. 2546. การวิจัยสำหรับครู. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- ประพนธ์ พิสัยพันธุ์. 2541. ผลการรับรู้เชิงสุนทรียะที่มีผลต่อความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนนาแม่แตร์เดอีวิทยาลัย กรุงเทพมหานคร. ปริญญา นิพนธ์. กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร
- ประพันธ์ศิริ สุเสารัจ. 2556. การพัฒนาการคิด. กรุงเทพฯ: 9119 เทคนิคพรินต์ติ้ง
- พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542. แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 และ (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2553. กรุงเทพมหานคร:คุรุสภาลาดพร้าว.
- พัชรมณต์ ศุภสุข. 2556. การพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ในเด็กปฐมวัยโดยการเล่านิทาน ประกอบคำถามปลายเปิดแบบมีโครงสร้างควบคุมการเสริมแรงทางสังคม. ปริญญา นิพนธ์. กศ.ม. (จิตวิทยาพัฒนาการ). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร
- เยาวพา เดชะคุปต์. 2546. รายงานผลการวิจัย เรื่อง ความสามารถทางสติปัญญากับความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นเด็กเล็ก โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. ภาควิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- โรงเรียนสาธิต มศว ปทุมวัน. 2554. วิทยานิเทศ. กรุงเทพฯ:
- ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2543. เทคนิคการวัดผล การเรียนรู้. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- วนิช สุธารัตน์. 2547. ความคิดสร้างสรรค์. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- วิชัย วงษ์ใหญ่. 2553. เอกสารประกอบการเรียนกิจกรรมสร้างสรรค์ สำหรับเด็กก่อนวัยเรียน. ภาควิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- สมศักดิ์ ภู่วิภาวรรณ. 2537. เทคนิคการส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์. พิมพ์ครั้งที่3. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- สุคนธ์ สิ้นธพานนท์ และคณะ. 2555. พัฒนาทักษะการคิด...ตามแนวปฏิรูปการศึกษา. กรุงเทพฯ: 9119 เทคนิคพรินต์ติ้ง
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. 2553. ข้อเสนอการปฏิรูป การศึกษาในทศวรรษที่สอง (พ.ศ. 2552-2561). กรุงเทพฯ: พรักหวานกราฟฟิค จำกัด.
- อารี รังสินันท์. 2526. ความคิดสร้างสรรค์. กรุงเทพฯ: ธนการพิมพ์.
- อารี พันธมณี. 2540. ความคิดสร้างสรรค์กับการเรียนรู้. กรุงเทพฯ: คอมแพคท์ปริน.
- อุทัยวรรณ ปิ่นประชาสรรค์. 2540. การละครสำหรับครูประถม. กรุงเทพฯ: ภาควิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- Guilford, J.P. 1988. "Som change in the structure of intellect model," Educational Psychological Measurement. 48(1): 1 - 4.
- Mile, Elizabeth. 1999. Tune your brain. New York : The Berkley Publishing Group. Nickerson.
- R.S. Fosteringcreativity. Retieved May. 2007 from http://en.wikipedia.org/wiki/Main_Page.
- Torrance E.P. 1965. Rewarding behavior: experiments in classroom creativity. Englewood cliffs, N.J.: Prentice Hall inc.